

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 21. do 27. rujna 2026. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
21.09.	Sv. Matej Apostol Ponedjeljak	09:00	- nema nakane
22.09.	Sv. Mauricije Utorak	18:00	+ Marica Radinović; Barka i Milan Radošević; Stjepan Marinković
23.09.	Sv. Pio iz Pietrelcine Srijeda	18:00	+ Tatjana Morić
24.09.	Gospa od Otkupljenja Četvrtak	08:00	+ Roza Pešut i Josip Vinski
25.09.	Kleofa Petak	18:00	+ Biserka Pavlić; Barka Perković; nakana za zdravlje; Dubravko Karabogdan, Sandra i Ivo Andrić
26.09.	Sv. Kuzma i Damjan Subota	08:00 11:00 16:00	- nema nakane - <i>krštenje: Janko Perak</i> - <i>vjenčanje: Županović - Skukan</i>
27.09.	26. N.K.G. Nedjelja	09:00 10:30 18:00	- Željko Lovrić i Željko Gojšić; Slobodan Miletić - pro populo, <i>+ Mihael Javorović</i>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE
PRESVETO SRCE ISUSOVO
NOVI CENTAR - KARLOVAC
XXV. NEDJELJA KROZ GODINU
20.09.2026. - GODINA XIII., BR. 35 (604)

„Zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?“

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.' I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako. A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.' Uvečer kaže gospodar vinograda svom upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počеше mrmljati protiv domaćina: 'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.' Nato on odgovori jednomu od njih: 'Priatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu posljednjemu dati kao i tebi. Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?' Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.«

Riječ Gospodnja. (Mt 20,1-16a)

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- ***Radno vrijeme župnog ureda je pola sata prije i nakon svete mise. Ili po dogovoru. Nedjeljom i ponedjeljkom župni ured ne radi.***
 - ***Karlovačka bolnica - bolničkog kapelana možete kontaktirati na: 091 7824 241.***
 - ***Molimo zainteresirane vjernike koji se žele uključiti u pjevače i čitače, da se jave župniku.***
 - ***Probe ministranata, subotom u 10:00 sati; molim svu djecu i mlade, koja žele ministrirati, neka se jave župniku ili neka dođu na susret.***
 - ***Probe dječjeg zbora, subotom u 10:00 sati; molim svu djecu koja žele pjevati na svetim misama, neka se jave župniku ili neka dođu na probe.***
 - ***Molimo sve mlade koji žele pjevati na večernjim svetim misama u zboru mladih da se jave župniku.***
 - ***Molimo sve vjernike koji su u mogućnosti da se odazovu za čišćenje crkve. Čišćenje je petkom navečer nakon svete mise.***
-
- **Roditeljski sastanak za župnu katehezu (prvopričesnici i krizmanici) biti će 22. rujna 2026. u 19:30 sati. Obavezno za sve roditelje. Tada će biti podijeljene pristupnice, koje treba ispunjene vratiti do nedjelje 27. rujna 2026.**

Sveti Pio iz Pietrelcine

Pio iz Pietrelcine, glasoviti i kod vjernika omiljeni Padre Pio, talijanski kapucin i mističar, rođen je 25. svibnja 1887. u Pietrelcini (provincija Benevento, Campania) kao Francesco Forgione, sin siromašnih i pobožnih roditelja Grazija i Marije Giuseppe Di Nunzio. Djetinjstvo je proveo vedro i mirno, u svojoj seljačkoj obitelji, u kući i crkvi, kao pastir na poljima ili u školi. Od malih nogu želio je postati svećenik. Godine 1903. stupio je u kapucinski samostan u susjednom Morconeu i uzeo redovničko ime Pio. Doživotne zavjete položio je 1907, a za svećenika je zaređen 1910. u katedrali u Beneventu. Zbog zdravstvenih razloga boravio je do 1916. u rodnoj Pietrelcini, a zatim je poslan u San Giovanni Rotondo (provincija Foggia, Puglia), gdje je u tamošnjem kapucinskom samostanu, uz kraće prekide, ostao sve do smrti. Stigmatik, primio je 1918. znakove muke Gospodinove (svih pet rana Isusovih) i nosio ih punih 50 godina, otvorene, bolne i krvave. Posjedovao je i mnoge druge karizmatičke darove (ekstaze, vizije, bilokacije, levitacije, ozdravljenja

dodirom, čitanje tuđih savjesti). Žarko je ljubio Boga i braću ljude, a puninom svoga zvanja trajno je služio spasenju svojih bližnjih. Njegov životni program ostvarivao se vođenjem duša prema Bogu, sakramentalnim pomirenjem ljudi sa Svevišnjim i služenjem svete mise. Čovjek molitve i patnje, skroman i ponizan fratar, ispovijedao je od jutra do mraka i ponizno služio svete mise. Spavao je na zemlji, s kamenom pod glavom umjesto jastuka i svakodnevno molio najmanje petnaest krunica. Njegova duhovna oporuka glasi: „Ljubite Gospu i nastojte da ona ljubi vas. Molite uvijek krunicu!“ Svesrdno je nastojao ublažiti patnje mnogih obitelji, naročito bolesnika i siromaha. Zbog toga je 1956. utemeljio i otvorio „Kuću za olakšanje patnji“, posvećenu Mariji, tada najbolje opremljenu bolnicu u Italiji. Već 1940. počeo je organizirati molitvene skupine, koje je nazvao „rasadištem vjere i ognjištem ljubavi“, a pravi su procvat doživjele između 1947. i 1950. Kasnije ih je papa Pavao VI. nazvao „velikom rijekom ljudi koji mole“. Te molitvene skupine postale su ishodištem brojnih molitvenih skupina različitih naziva diljem svijeta. Padre Pio nikada nije bio dobrog zdravlja, a naročito je bolovao posljednjih godina života. Njegov životni put bio je obilježen patnjom jer ga je dragi Bog htio pridružiti bolima ljudi i mukama Isusa Krista, prikazanima za spas svijeta. „Brat s Isusovim ranama“, već za vrijeme zemaljskog života uživao je ogromnu popularnost zbog svojih kreposti i duha molitve, zbog svojih žrtava i potpunog posvećenja dobrobiti svih duša. U njegovu blizinu dolazilo je godinama mnoštvo hodočasnika. Smrt ga je zatekla u vedrom raspoloženju, 23. rujna 1968, u San Giovanni Rotondu. Na njegovom tijelu ponovo se dogodilo čudo-nije više bilo ni najmanjeg znaka Isusovih rana. Oko 100 tisuća ljudi ispratilo ga je na vječni počinak. U godinama poslije smrti sve se više širio glas o njegovoj svetosti, o brojnim čudima i ozdravljenjima po njegovom zagovoru. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim 1999, a svetim 2002. Milijun hodočasnika bilo je nazočno njegovom proglašenju blaženim. Obred proglašenja predvodio je papa Ivan Pavao II, ali ni dva najveća trga u Rimu (Svetog Petra i Svetog Ivana Lateranskog) nisu mogla primiti sve vjernike. Padre Pio je zaštitnik civilne vojne službe i katoličke mladeži.

OD SRCA HVALA SVIM DOBROČINITELJIMA

Izdaje: ŽUPA PRESVETO SRCE ISUSOVO, M. Držića 2, 47000 KARLOVAC,
tel.: 047/414-633 * **Žiro račun IBAN:** HR1023 6000 0110 2369 203;
HR1824 0000 8119 0233 189, **Web:** <https://www.presveto-srce-isusovo.hr/>,
e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr, **odgovara:** vlč. Kristijan
Gatarić, župnik